

Svatá Hora

2

2019

ročník
LVI

Redemptoristé ve Frýdku • Poutě z Bavorska • Pěší pouť z Ml. Vožice

OBSAH

Úvodník

Ne jenom o modlitbě růžence **3**

Ze Svaté Hory

Poutě TV LUX **7**
 Vožičtí na pouti **18**
 Poutě z Bavorska na Svatou Horu **22**
 Výroční členská schůze MS **26**
 Výroční zpráva Matice Svatohorské **29**
 Změna stanov Matice Svatohorské **31**
 Opravy na Svaté Hoře **36**
 Zprávy ze Svaté Hory **36**

Naše pravidelné otazníky

Putování po kláštorech redemptoristů **8**

Spiritualita

Dobrá kniha: Texty mého srdce **16**
 Víra se přece vyznačuje jistotou **24**

Informace

Baziliky minor - Frýdek **4**
 Poutní cesta
 z Březnice na Svatou Horu **32**
 Exercicie, poutě **37**
 Pravidelné bohoslužby, otevírací doba **38**

**Fotografie
na titulní straně časopisu:**

Andělek držící erb mariánského poutního místa v Čechách. Latinský nápis „B.V. Drvzesensis“, v překladu P. M. Družecká - Družec u Kladna

Časopis **Svatá Hora** • LVI. ročník

Ne jenom o modlitbě růžence

V měsíci říjnu uctíváme Pannu Marii zvláštním způsobem jako Královnu posvátného růžence. V modlitbě růžence hledíme spolu s Marií na Krista. Matka Boží nám ukazuje svého Syna a chce, abychom mu stále byli nablízku a žili s ním ve společenství.

Papež Pius XII. prohlásil, že růženec je kompendium (souhrn) celého evangelia.

Svatý Jan Pavel II. o růženci napsal: Nejdůležitějším motivem pro důrazné doporučování růžence je skutečnost, že tato modlitba je nesmírně cenným prostředkem podpory věřících v úsilí o *kontemplaci křesťanského tajemství*. Zatímco v současné kultuře plně protikladů vyrůstají nové potřeby spirituality vyvolávané i vlivy jiných náboženství, existuje více než kdy jindy naléhavá nutnost, aby se naše křesťanská společenství stala „autentickými školami modlitby“. Růženec náleží k tomu nejlepšímu a nejosvědčenejšímu, co tradice křesťanské kontemplanace nabízí. Svatoří Liguori napsal: „Kazatelé a zpovědníci nabízejí řadu dobrých prostředků, jak si v duši uchovat milost Boží: například vyhýbat se příležitostem hřešit, často chodit ke svátostem, odolávat pokušením, naslouchat slovu Božím, rozjímat o věčných pravdách a mnoho dalších, nesporně velmi užitečných. Avšak: k čemu jsou kázání, rozjímání a všechno ostatní, co učitelé spirituality vypočítávají, bez modlitby? Nemodlíme-li se, zpronevěříme se všem osvícením od Boha přijatým a všem svým slibům. Proč? K tomu, abychom konali dobro, abychom přemáhali pokušení, jednali čestně, slovem, abychom zachovávali všechna přikázání a rady, nestačí jen osvícení, kterých se nám dostává, nestačí naše úvahy a předsevzetí.“

Potřebujeme především bezprostřední pomoc Boží. Tu nám však Pán, jak uvidíme, neposkytne, nebudeme-li vytrvale prosit, modlit se. Osvícení, rozjímání a dobrá

Dokončení na straně 15

Frýdek

V rámci této rubriky navštěvujeme baziliky minor v naší republice s cílem seznámit čtenáře s „mladšími sestrami“ baziliky svatohorské. Bazilika minor, česky bazilika menší, je papežem propůjčený čestný titul. Od osmnáctého století jsou takto titulovány pod přímou patronací papeže významné kostely po celém křesťanském světě. Splňují určité liturgické, personální a stavební požadavky.

V České republice je v současnosti patnáct objektů s tímto titulem. Jako druhou jsme navštívili baziliku ve Frýdku.

Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku

Atmosféru poutního místa jsme vnímali nejprve při večerní bohoslužbě, následující den nás prostorami frýdecké baziliky minor provedla paní Marie Göttlicherová spolu s redemptoristou Jozefem Novákem. Měli jsme tudíž jedinečnou možnost prohlédnout si kostel od podzemní krypty až po kůr s varhanami.

Historie poutního místa, označovaného jako „slezské Lurdy“, sahá do období sedmáctého století. Nejstarší předmět v kostele, pískovcová soška Panny Marie s Ježíškem, stojí na hlavním oltáři. Marie i Ježíšek mají na hlavách koruny, Marie drží žezlo, Ježíšek jablko, symbol královské moci. Ke vzniku poutního místa se vážou různé legendy. Jedna z nich říká, že na tento vrch, zvaný Na Vápenkách, přišli pracovat dělníci a našli zde sochu Panny Marie. Ve Frýdku stojí farní kostel Jana Křtitele, do kterého tenkrát sošku dělníci odnesli. Další den, když přišli do práce, se soška vrátila zpět na Vápenky. To se opakovalo několikrát. Řekli si, že asi Panna Maria chce, aby na tomto místě vznikl kostel. Po dohodě s místním farářem byla roku 1706 postavena dřevěná kaple zasvěcená Panně Marii Sněžné se soškou na oltáři. Protože sem proudilo velké množství poutníků z Hané, brzy se začalo milostné sošce říkat „hanácká Madona“. Je to zvláštní, protože jsme ve Slezsku. Frýdek je slezská část, Místek moravská - dvě farnosti a dva děkanáty, rozdělené řekou Ostravicí.

Četnému množství poutníků kaple brzy nestačila. Slezsko tenkrát patřilo pod Vratislavskou diecézi. Místní kněží poslali prosbu se žádostí o stavbu kostela, vratislavský arcibiskup ji schválil a roku 1740 byl položen základní kámen. Stavba trvala s přerušeními kvůli válkám o rakouské dědictví asi 19 let. Roku 1759 byl kostel vysvěcen, to znamená, že letos slavíme dvě stě šedesát let od jeho svěcení.

Bazilika je celá postavena v barokním stylu, má šest bočních kaplí. Architektem byl vratislavský mistr Bartoloměj Wittner. O stavbu kostela se zasloužil knížecí rod Pražmů z Bílkova, hlavně hraběnka Karolína Pražmová. Znak rodu s paroží v modrém poli najdeme na zábradlí kůru. Hlavní oltář je baldachýnový, po stranách vidíme bílé sochy svatého Jáchyma a svaté Anny, rodičů Panny Marie. Jeden z Pražmů, Jan Nepomuk, nechal vybudovat za hlavním oltářem ještě další oltář, což je zdejší zvláštnost. Tento nese jméno Jana Nepomuckého a tvář na obraze je údajně tvář právě Jana Nepomuka Pražmy. Šedé reliéfy po straně oltáře znázorňují výjevy ze života Jana Nepomuckého - jak ho vhazují do Vltavy, jak káže, jak zpovídá královnu a jak dává almužnu chudým.

Paní průvodkyně

Původní zpodobnění z 18. století se dnes již nepoužívají.

V sakristii stojí barokní skříň z 18. století. Barokní andělé a zmenšená socha Panny Marie z hlavního oltáře jsou i na reliéfu železného zámku, vede odtud schodiště na kůr s ochozy a na kazatelnu.

Okna baziliky jsou vitrážová a na každém z nich je motiv z bible, například Zvěstování Panny Marie, Navštívení Panny Marie, Klanění tří králů, Klanění pastýřů, Ukřižování. Okna sponzorovali různí bohatí měšťané nebo kněží. Obětní stůl a ambon jsou zhotoveny ze slezské žuly. V obětním stole jsou uloženy ostatky tří Janů - Jana Nepomuckého, Jana Sarkandera a Jana Bosca.

V Křížové kapli, která sloužila jako pohřební kaple knížecího rodu Pražmů z Bílkova, byl původně vchod do krypty. Návštěvníci tam běžně nechodí, pouze při Noci kostelů. V kryptě jsou pohřbeni příslušníci rodu Pražmů z Bílkova, kněží, kteří zde působili v polovině 18. století a poutníci

Mše svatá na zahájení školního roku

z Tovačova, kteří se utopili v řece Ostravici. Na stěnách jsou krásné velkoformátové obrazy místního umělce Václava Langa. Návštěvníkům vypráví příběhy o slávě frýdecké Panny Marie, o zázračném uzdravení hraběnky Tovačovské a o dávných poutích.

Velký křišťálový lustr v bazilice je vzácný, jsou jen tři takové na světě – jeden je u nás, druhý v Kanadě a třetí v Rusku. Je tu instalován od roku 1952. Váží 400 kg, je na něm přes dvě stě svíček a visí na rumpálu.

Velké obrazy nahoře na pilířích chrámové lodi jsou ze života Panny Marie – Narození Panny Marie, Zvěstování a Navštívení Panny Marie – hlavní obraz stejnojmenné baziliky – nebo Obětování malého Ježíše v chrámu.

Varhany jsou původní, z 18. století, část pochází ze století devatenáctého.

Lavice v bazilice pocházejí z roku 1994, kdy se pokládala i nová dlažba. Několik původních lavic z 18. století je na ukázkou vzadu v kostele. V původním poutním chrámu lavice vůbec nebyly.

Od minulého roku je bazilika národní kulturní památkou. Je zapojena do projektu „Otevřené chrámy“, průvodcovská služba funguje každý den kromě pondělí od května do října. Díky projektu „Otevřené chrámy“ tu máme každý čtvrtek malý koncert v rámci cyklu „Půlhodinky s varhanami“, při nichž hraje místní varhaník a jeho hosté.

Ve frýdecké bazilice minor jsou slaveny tři velké poutě. První je vždy kolem svátku Navštívení Panny Marie, druhá na Nanebevzetí Panny Marie a po-

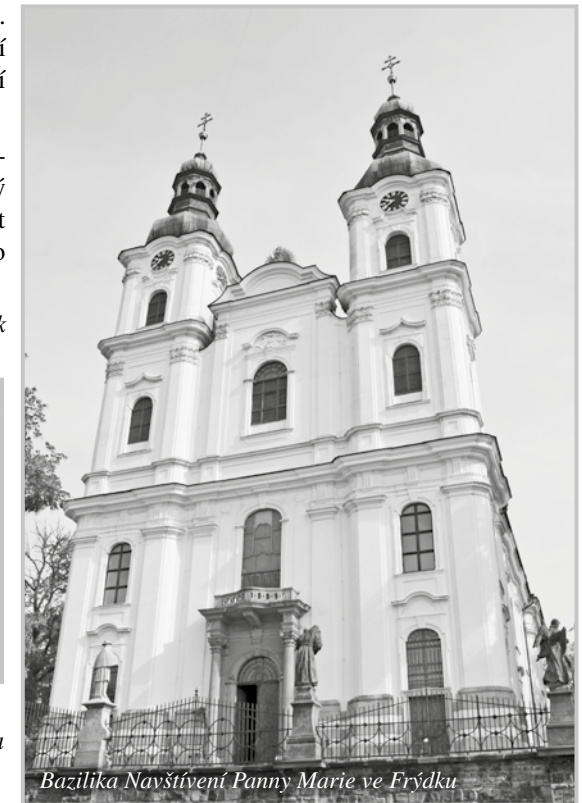
slední na Narození Panny Marie. O prvních sobotách se zde střídají děkanáty diecéze, konají se tu i další poutě, například za povolání.

Oběma našim průvodcům jsme poděkovali a shodli jsme se, že žádný text ani fotografie nemůže nahradit osobní návštěvu. Milí čtenáři, do frýdecké baziliky jste srdečně zváni.

M. Štefaniková, I. Dušková a P. Dušek

Při cestě domů jsme samozřejmě nemohli vynechat návštěvu poutního místa v Hájků, ochutnat vodu a prohlédnout si Kapli sv. Kříže.

Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku

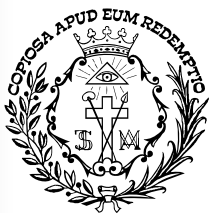
Bazilika

Poutě TV Lux

Od poslední dubnové neděle do první červnové neděle jsme na Svaté Hoře pravidelně vítali a provázeli poutníky slovenské TV Lux, kteří k nám přijížděli v rámci několikadenní pouti po moravských a českých poutních a významných místech. Po obřadu přivítání u Mariánského sloupu na náměstí před areálem a následném projití branou poutního místa následovala komentovaná prohlídka areálu. Poté jsme pro poutníky měli připraveny obědové balíčky, následoval rozchod po areálu. Program byl doplněn o účast na nedělní varhanní půlhodině a zakončen společnou modlitbou s požehnáním předmětů, požehnáním na cestu a uctěním milostné sošky Panny Marie. Počín pořádaní takové pouti, s níž tato slovenská katolická televize přišla, se setkal s velmi kladným ohlasem a s nadějnou vyhlídkou na zopakování poutí v příštích letech.

P. David Horáček, CSsR

Congregatio Sanctissimi Redemptoris (CSsR), Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele – redemptoristé

Redemptoristé tvoří **řeholní společenství**. Název pochází z latinského slova **Redemptor – Vykupitel**. Existence a poslání redemptoristů jsou úzce spjaty s osobou Ježíše Krista, Vykupitele, s jeho posláním spásy a vykoupení světa. Život a činnost společenství jsou formovány především evangeliem, řeholními konstitucemi a řeholními sliby čistoty, chudoby a poslušnosti.

Slib čistoty

umožňuje úplně se odevzdat službě druhým.

Slib chudoby

zavazuje žít jednoduchým způsobem života a dělit se s druhými.

Slibem poslušnosti

redemptoristé darují vlastní schopnosti pro dobro všech, spolurozhodování a spoluprací nesou zodpovědnost za cíle misijního společenství.

Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele byla založena sv. Alfonsem de Liguori roku 1732 ve Scale u Neapole. Na českém území společenství působí od roku 1855, na Slovensko přišli redemptoristé z Čech v roce 1921.

V současnosti žijí komunity sjednocené provincie Bratislava – Praha v České a ve Slovenské republice v těchto kláštrech: Příbram – Svatá Hora, Frýdek – Místek, Tasovice, Bratislava - Kramáre, Bratislava - Puškinova, Banská Bystrica - Radvaň, Gaboltov, Kostolná – Záriečie a Podolínec.

Čtenáře našeho časopisu postupně seznámíme se sídly redemptoristů na území obou zemí.

Kláster Kongre- gace Nej- světějšího Vykupitele ve Frýdku

Po vyslechnutí zajímavých informací od paní průvodkyně z baziliky usedáme v blízké klášterní budově k rozhovoru se třemi místními kněžími – redemptoristy. P. František Boldy

působí ve Frýdku jako administrátor farnosti, P. Jozef Novák je v klášteře rektorem a farním vikářem a P. Peter Kvetan farním vikářem.

Jak byste popsali život kněží ve farnosti?

Naše komunita má na starosti farnost Frýdek, poutní kostel je jedinou bazilikou minor v Diecézi ostravsko-opavské. Ve Frýdku jsou tři kostely: Bazilika Navštívení Panny Marie, farní kostel svatého Jana Křtitele a kostel svatého Jošta. Kromě toho máme ve farnosti ještě dvě filiálky: Lískovec – kostel svatých Šimona a Judy a kostel svatého Josefa ve Starém Městě u Frýdku.

Na zimu, po svátku Všech svatých, se mše svaté přesouvají z praktických důvodů do farního kostela. Bazilika je zavřená, slouží se jen o prvních sobotách v měsíci. Od 8. prosince a celé vánoční období slavíme opět tady v bazilice. V létě je to takové „kolečko“ – každé pondělí ve farním kostele, zbytek v bazilice. V zimě probíhá tedy skoro všechno ve farním kostele, ale první soboty, mariánský svátek nebo něco výjimečného se vždy slaví v bazilice. Máme také povinnost jezdit pravidelně zpovídat do katedrály v Ostravě.

V kostele svatého Jošta slouží kněz z Místku tridentické mše svaté římského ritu. V Místku je jeden kněz a jeden jáhen před kněžským svěcením. Děkanát Frýdek je dvoujazyčný, český a polský. Polská část je Jablunkov a okolí, Frýdek a okolí je část česká. Frýdek je rozdělen na horní a dolní.

V pátek 30. srpna máte významné výročí, připravujete se na oslavu?

Ano, oslavíme 20 let od vyhlášení titulu bazilika minor Janem Pavlem II. Slavíme již od května. Každý den je možno získat plnomocné odpustky až do 27. října. Pak bude děkovná bohoslužba celeburovaná naším biskupem Františkem.

Váš poutní kostel je titulován papežem jako „bazilika minor“, z toho vyplývají pro kněze jisté povinnosti...

Samozřejmě, fungujeme jako farnost, ale co se týče bazilik, každá z nich má nějaké podmínky – my například slavíme výročí zvolení papeže. 13. března je v chrámu slavena mše svatá za Svatého otce Františka. Když je svátek Stolce svatého Petra, také máme povinnost sloužit mši v bazilice. Od 1. července 2018 je bazilika národní kulturní památkou. Nedávno jsme oslavili první výročí.

Je tu tradice přeshraničních poutí? Blízko sebe žijí Češi, Poláci, Slováci...

Autorky reportáže s o. Jozefem v kryptě

Je zde více národů, ale rozumíme si. Máme poutě české, méně často polské, funguje to jako na Svaté Hoře. Poutníci se ohlásí, přijedou a jsou u nás vítáni.

Pořádáme tři velké poutě. První velkou frýdeckou navštěvují hlavně místní, na druhou chodí i farnost Šenov u Ostravy a na třetí Místek. Navštívení Panny Marie, Nanebevzetí Panny Marie a Narození Panny Marie. Tyto tři poutě zde mají historický základ.

Paní průvodkyně zmínila Frýdek jako slezské Lurdy...

Jezdili sem lidé až z Wrocławu. Voda není zde, ale je v Hájkách v místní části Lískovec. Za císaře Josefa II., který rušil kláštery, jakýsi hajný postavil kříž u lesního pramene. Dříve tam chodilo

hodně pěších poutí, teď je jich jako šafránu, ale poutníci tam doposud chodí, například v letošním srpnu přišli až z Rokycan. O prvosobotních poutích sem putují pěšky lidé třeba z Ostravy, to je přes 20 kilometrů. Hájek patří už městu, darovali jsme jej symbolicky za 1 korunu. Voda začala nekontrolovaně odtékat pryč a město investovalo do opravy velkou částku peněz. Nyní je pramen pod kaplí jímán do nádržky a jednou měsíčně je kontrolována kvalita vody.

Roku 1786 vztyčil Michal Hirschheimer v arcivévodském lese Hájek dřevěný kříž u pramene. V té době byl již chrám P. Marie ve Frýdku poutním místem. Jeho poutní význam byl ohrožován církevními reformami, které prosazoval Josef II., redukcí poutních míst. Frýdek zůstal poutním místem a i ke kříži v lese začala chodit procesí, coby součást poutě do Frýdku. Lidé začali věřit v zázračné účinky vody v Hájkách, voda se začala dávat jako dárek z poutě do Frýdku. Poutníci se u pramene omývali. Zdroj: Wikipedie

Mohli byste nám říci něco o klášterní komunitě za války a za komunismu?

Redemptoristé sem přišli v roce 1939, když byli, kvůli zabránění Sudet, vystěhováni z Hlučína. Požehnaně zde v té době působil zejména P. Schikora, který postavil u kostela exerciční dům a přikoupil vilu v sousedství, jež sloužila jako malý klášter. Věnoval se hlavně tiskovému apoštolátu. Vydával zde na-

příklad brožury „Životem“ a jiné tiskoviny. Je také autorem populární knihy „Naše světla“ a dalších publikací. Všechny tyto aktivity byly na jaře roku 1941 ukončeny a objekty redemptoristů zabralo německé vojsko. Činnost řádu byla obnovena až v květnu roku 1945. Navracené objekty byly značně poničené.

Po krátké době však redemptoristé museli Frýdek opět opustit. Komunistickou mocí jim byl život stále znepríjemňován, až jejich činnost nuceně skončila. A „Akce K“ v dubnu 1950, zaměřená proti mužským klášterům v Československu, znamenala úplný konec. Zrušení řádů komunistickým režimem znemožnilo jejich další aktivity na čtyři desetiletí. Frýdek byla velká farnost a v komunistické době ji spravovali kněží z Pacem in terris i jiní, s tehdejšími režimem nespolupracující. Například biskup František Václav Lobkowicz tady byl několik let kaplanem.

Po roce 1990 se redemptoristé opět do Frýdku vrátili. Převzali budovu kláštera, duchovní správu farního i poutního kostela Panny Marie a k tomu ještě další kostely ve městě a v okolí.

Budova kláštera

Při prohlídce jsme si všimli nástěnky s bohatým programem událostí v rámci farnosti. Jaký je život s farníky a pro farníky?

O životě ve farnosti informujeme na našich webových stránkách. V rámci farnosti máme jednu malou scholičku, tři scholy a velký chrámový sbor, který má asi 17 členů. Schází se pravidelně již třetím rokem. Dětské „spolčo“, misijní klubíčko, funguje docela dobře a živě. Dále jsou tu „spolča“ mládeže a rodin, farní evangelizační buňky, modlitby mamínek, dobře vybudované diecézní centrum mládeže Stará Ves nad Ondřejnicí, asi 20 kilometrů odtud. Jejich akcí a kurzů, které vedou laici, se účastní mnoho našich mladých lidí. Pro mládež je pořádán i farský pobytový letní tábor, příměstský tábor a víkendové pobyty během školního roku.

Jak probíhá výuka náboženství?

Náboženství učí v současnosti o. Peter s o. Jozefem, pomáhají nám i katecheti. Máme žáky od první do deváté třídy. Každý druhý rok připravujeme na biřmování, probíhá několik cyklů přípravy ke svá-

Obraz Navštívení Panny Marie

exerciční dům a přikoupil vilu v sousedství, jež sloužila jako malý klášter. Věnoval se hlavně tiskovému apoštolátu. Vydával zde na-

tostem manželství, a samozřejmě probíhají pravidelné přípravy ke křtu – jak dětí, tak dospělých. Máme dohodu, že neřešíme, jestli někdo patří do Frýdku či do Místku, lidé si mohou vybrat sami.

Vydáváte časopis?

Ano, jmenuje se Svatojánský hlas, vychází jednou měsíčně. Mívá osm stran a ilustruje jej naše farnice. Občas vytvoříme i barevné číslo.

Prohlídky v bazilice se konají pravidelně?

Druhým nebo už třetím rokem jsme součástí „Otevřených chrámů“. Diecéze spolupracuje s Moravsko-slezským krajem, který akci spolufinancuje. Od 1. května do 31. října, kromě pondělí, vždycky od 9 do 15 hodin a v neděli od 13. do 17. hodiny, je v bazilice průvodce. V rámci Otevřených chrámů je každý čtvrtek tzv. varhanní půlhodinka, malý koncert s dobrovolným vstupným. Pravidelně se zapojujeme do Noci kostelů. Máme tady nejvyšší návštěvnost v celé diecézi. Doufáme, že se nám povede zrekonstruovat krypta, protože - stejně jako varhany - potřebuje nutné opravy. Již máme navržené plány.

Varhany jsme poslouchali a dáváme Vám zapravdu.

Ano, je slyšet, že jsou poškozené. Před dvěma lety jsme začali uvažovat o budoucnosti varhan, protože jsou ve špatném stavu, mají mimo jiné děravé měchy. Jsme ve fázi jednání s památkáři a organologem a plánujeme generální opravu nástroje.

Povíte nám něco o zvonech?

Podrobné informace o našich zvonech najdete na stránkách farnosti.

Zde přinášíme základní informace, vybrané ze stránek. Protože zprávy na webu farnosti jsou velice podrobné, dovolili jsme si vybrat pouze několik odstavců o zvonech současných:

Po německé okupaci byl mariánský chrám několik let bez zvonů. Až počátkem padesátých let opatřil frýdecký farář P. Karel Blahut provizorní železný zvon. Sloužil chrámu, jejím farníkům i všem poutníkům až do roku 2008. Dnes visí tento těžký, téměř pětitonový zvon v pravé věži chrámu a z bezpečnostních i statických důvodů se na něj již nezvoní.

V létě roku 2007 byly ve zvonařské dílně Marie Tomáškové - Dytrychové v Brodce u Přerova odlity dva nové zvony. Větší nese jméno „Panna Maria Frýdecká“. Je to bronzový zvon tónu F1, má hmotnost 850 kg a spodní průměr 1140 mm. Druhý, menší zvon tónu A1, se jmenuje „Svatý Josef“. Váží 490 kg a spodní průměr má 945 mm. Zvony byly slavnostně vysvěceny ostravsko-

-opavským biskupem Františkem Václavem Lobkowiczem v sobotu 5. dubna 2008. Zatímco v chrámu probíhala slavnostní mše, byly obřím jeřábem podniku Hutních montáží vyzdviženy do levé chrámové věže. V závěru bohoslužby, krátce před polednem, nad městem zazněl poprvé jejich hlas.

Z kteréhokoli místa ve městě je téměř nemožné vyfotit krásné panorama baziliky samotné, aniž by člověk na snímku nezachytil elektrické dráty nebo čnicí výškové domy. I křížovou cestu komunisté obklopili sídlištěm...

Ano, máte pravdu, byl v tom záměr. Křížová cesta je nyní oplocena a díky tomu je alespoň trochu oddělena od sídliště.

Jistě spolupracujete s Charitou. Všimli jsme si, že v těsné blízkosti kláštera stojí „Dům pokojného stáří“.

Ano, Charita Frýdek-Místek má ve městě více provozoven. Vedle nás jsou Domy pokojného stáří 1 a 2, kousek odsud je „Oáza pokoje“ – dům se zvláštním režimem pro duševně nemocné. Dále fungují provozovny v Místku, míváme u nich také pravidelné mše. Věnujeme se duchovní péči i v dalších sociálních zařízeních, jako je například LDN Gaudium nebo Hospic a urgentní příjem v místní nemocnici. Kromě nás jsou ve městě ještě sestry vincentky – v Domě pokojného stáří - a v Místku mají noviciát sestry boromejky. První sobotu v prosinci se koná ve farním kostele pravidelně

Na Rodinné olympiádě

setkávání dobrovolníků ze sociálního sektoru - ADRA, Charita a Slezská diakonie.

Jak často jsou dětské mše?

Ve školním roce vždy každou neděli v deset hodin. Mše je určena pro rodiče s dětmi. Bývá dětská promluva, hudbu obstarávají většinou scholy, někdy znějí i varhany. Hrají se ale hlavně „kytarovky“. Scholička a scholy se střídají - první neděli hraje většinou scholička, druhou Venimus, pak Efrém a poslední neděli Didaché. Je to takové oživení. Na Otčenáš při dětské mši svoláme k oltáři děti, které se drží v kruhu za ruce. I v létě o prázdninách je na mši hodně dětí, od batolat po mládež.

Je skvělé, že tvoříte programy pro rodiny s dětmi, to je v dnešní době nesmírně důležité.

Z dalších aktivit jmenujme například poutě maminek, a teď budeme mít novinku – pouť mužů. V rámci farnosti už asi dvanáct let probíhá tradiční rodinná olympiáda. Koná se v nedaleké obci Panské Nové Dvory, východně od Frýdku. V kapli se setkáme nejprve na mši svaté v deset hodin, potom přejdeme na nedalekou zahradu jedné rodiny a tam probíhají různé tematicky zaměřené hry. Jednou bylo téma MASH, pak například Pat a Mat.

Ve Svatojánské věži farního kostela jsou většinou umělecké počiny pořádané občanským sdružením Filip Neri, které je založeno naším farníkem. Ten má nyní na starosti i Otevřené chrámy a vede křesťanskou kapelu Hrozen. Farní ples „Hrozenbál“ se koná obvykle v sobotu po Velikonocích. Na bále také zpívají naše scholy.

Mohli byste na závěr shrnout, co na své práci považujete za nejdůležitější?

Je potřeba vnímat ducha doby, neustrnout na jednom místě. Důležitý je obsah našeho konání. Snažíme se nezaměřovat se tolik na vnější projevy, ale na duchovní život.

Tímto výčtem aktivit farnosti a poslední otázkou na zamyšlení náš rozhovor skončil a my jsme se vydali na prohlídku podhorského dvojměstí Frýdek-Místek. Děkujeme pěkně za vlídné přijetí v klášteře, možnost „V.I.P.“ prohlídky baziliky a kláštera i za příjemný rozhovor.

S redemptoristy P. Františkem, P. Jozefem a P. Peterem hovořili Marie Štefaníková, Iva Dušková a Petr Dušek.

K upřesnění faktů byly také použity informace z knihy Jana Larische „P. Rudolf Schikora, CSsR apoštol Opavska v první polovině 20. století“, vydané v Hlučíně v roce 2013, a informace získané z www stránek Římskokatolické farnosti Frýdek <http://www.farnostfrydek.cz/>.

Radim Pekárek, 16 let, ZUŠ Dobříš, pod vedením akad. malířky Anny Vančátové

Dokončení ze strany 3

předsevzetí nám pomáhají, abychom se v nebezpečích a pokušeních začali opravdu modlit a modlitbou dostali od Boha pomoc, která nás uchrání před hříchem. Jestliže se v takové chvíli nemodlíme, jsme ztraceni. Modlitba je dar milosti a rozhodná odpověď z naší strany. Vždy předpokládá úsilí. Velcí mužové modlitby Starého zákona před Kristem, stejně jako Matka Boží a s ní světci, nás učí, že modlitba je boj. Proti komu? Proti nám samým, proti prohnání pokušitele, který dělá vše, aby člověka od modlitby, od spojení s Bohem odvrátil. Člověk se modlí, jak žije, protože žije, jak se modlí. Jestliže nechce denně jednat podle Kristova ducha, nemůže se ani denně modlit v jeho jménu. „Duchovní boj“ křesťanova nového života je neoddelitelný od boje o modlitbu. Abychom si zamilovali tento mocný prostředek naší spásy, je třeba především uvážit, jak je modlitba potřebná i způsobila opatřit nám všechny milosti, které si od Boha vyprošujeme, dovedeme-li se modlit náležitě. Než bychom o růženci mluvili, je důležitější, abychom se jej modlili. Důvěřujme moci modlitby a prosme Marii, naši nebeskou Matku, o její přimluvu.

o. Krzysztof Strzelczyk, CSsR

Dobrá kniha

Karel Herbst: Texty mého srdce

Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2013

Biskup Karel Herbst (*1943), salesián, byl za totality hlavním organizátorem salesiánských chaloupek neboli prázdninových akcí pro děti a mládež v rámci podzemní církve. V červnu 1973 mu biskup František Tomášek udělil kněžské svěcení. V roce 1974 ho z působiště v Mariánských Lázních nuceně přeložili na Svatou Horu, kde byl pod bedlivým dohledem StB. Na Boží Hod vynechal při čtení pastýřského listu větu: „Příští rok oslavíme 30. výročí příjezdu sovětských tanků a také spojeneckých vojsk do našich měst.“ 6. ledna 1975 mu krajský tajemník sdělil, že ho považuje za nepřítele Sovětského svazu a nepřítele pracujícího lidu. Karlu Herbstovi byl odebrán souhlas k výkonu duchovenské činnosti.

www.pametnaroda.cz, projekt Příběhy 20. století

Kniha, kterou autor sestavil ze svých oblíbených literárních textů, je opatřena živou předmluvou Boba Fliedra. Každý vybraný několikastránkový úryvek otec Karel v úvodu komentuje, zamýšlí se nad smyslem, vystihuje podstatu příběhu. Klade si otázky, vysvětluje, přirovnává, a tím vším motivuje a inspiruje čtenáře. Nakonec, je to dáno jeho uměním používat úryvky z beletrie i při svých promluvách, duchovních cvičeních a přednáškách. Příběhy používá tak, aby posluchačům otevíraly oči i srdce v duchovní rovině, ve smyslu evangelia. V publikaci je třicet úryvků z různých knih. Troufám si říci, že pro autora bylo jistě těžké vybrat pouze část z velkého množství jemu blízkých literárních děl. Co se týče spisovatelů i témat, jedná se opravdu o různorodou směs. Najdeme tu ukázky z děl J. Nerudy, J. Š. Baara, F. M. Dostojevského, K. Klostermanna, O. Pavla, J. Wericha, S. Karáska a mnoha dalších.

Například ke slavné povídce Jana Nerudy „Přivedla žebráka na mizinu“ otec Karel připsal mimo jiné toto: „*Nejde jen o žebráka, kterého pomluva přivedla na mizinu, když se jí nemohl bránit. Jenže jak se pomluvě bránit? Pán Ježíš nás varuje již před tím, abychom někoho přísně soudili, natož abychom někoho poškodili pomluvou a poskvřnili jeho čest.*“

Před úryvkem z knihy Teresia Bosca „Don Bosco“ je uvedeno: „*Svatý Jan Bosco si byl někdy jistý, že má před sebou chlapce povolného ke kněžství, k zasvěcenému životu, a nebál se to naznačit. Tak tomu bylo i v případě blahoslaveného Filipa Rinaldiho. Když se spolu poprvé sešli, byl však Rinaldi ještě mladý, nevyzrálý; Janu Boscovi odporoval a odešel od něho. Jan Bosco ale věděl své, a proto svoje úsilí o Filipa nikdy nevzdal. Filip ovšem musel k svému rozhodnutí dozrát. Celý život si pak vyčítal, že neposlechl takového kněze, jakým byl svatý Jan Bosco, ihned. Víme ale, že Filip nic nezmeškal a salesiánskému dílu prokázal cenné služby.*“

Před textem z autobiografické knihy Oty Pavla „Jak jsem potkal ryby“ čteme: „*Není mnoho lidí, na kterých poznáte, že Boží pokoj v sobě mají a Boží pokoj kolem sebe šíří.*“ Jde tu o jeden perem krásně zachycený večer, kdy Ota Pavel

vezme svého kamaráda – lékaře – na ryby. Zatímco Ota je roztrpčen a zklamán z neúspěšného úlovku, Emil je zcela spokojen s krásnou nocí u ohníčku a nezmění to ani fakt, že si propálí nové boty. Jak uvádí otec Herbst, lékař Emil má v sobě dar Božího pokoje, aniž by o tom v povídce padlo jediné slovo.

Nakonec uveďme část románu „Necestou cestou“ Miloslavy Holubové:

„Malý gerontologický kurs“

V televizi vysílali rozhovor s nejstarším dětským lékařem prof. MUDr. Švejcarem.

Mladá redaktorka perlila slova obdivu a údivu nad vysokým věkem pana profesora (za pár měsíců mu mělo být sto roků).

„Jak úžasné, pane profesore, to je štěstí, tak vysoký věk...“, a tak dále. Pan profesor ji věcně, přece však vládně přerušil...

„To není štěstí“.

Avšak redaktorské mládě tato slova nijak nezaznamenalo, ba asi ani nepostřehlo, a pokračovalo:

„A stále aktivní, stále mezi lidmi, stále návštěvy...“

Pan profesor ji znovu přerušil:

„To máte tak, slečno redaktorko. Mně už zemřeli všichni příbuzní, všichni přátelé, zůstal jsem docela sám. Tak přijímám rád návštěvy.“

Ani tato slova nebyla sebedílně uchopená a ani sebedílně se nehodila do oslavného scénáře, který plynul dál.

„A stále se usmíváte,“ slečna redaktorka se – hihihi - s chutí přidávala, až ji pan profesor opět věcně a upřímně přerušil: „No, já přece musím, jinak by se mnou nikdo nemluvil...“

A mladá žena pokračovala radostnými slovy ve švitoření dál, aniž by pochopila, že jí právě bylo svěřeno vyznání života těžkého.

Mons. Karel Herbst SDB – titulární biskup siccesiánský a světicí biskup pražský se v roce 2002 stal pomocným biskupem pražské arcidiecéze. Od roku 2016 je emeritním pomocným biskupem pražským. Činnost tohoto skromného, pracovitého a charizmatického člověka, známého pod přezdívkou Kája, shrnuje Salesiánská asociace Dona Boska v knize Jaroslava Vracovského „Chaloupky“. „Texty mého srdce“ již podle názvu vypovídají o vztahu otce Karla k literatuře. Díky pečlivému výběru a prostřednictvím komentářů nám vlastně autor skrze četbu představuje něco ryze osobního. Vybral si moudré příběhy, smutné i humorné, ve kterých figuruje život a smrt, v textech nachází různé životní situace jako je příprava na smrt, okamžiky štěstí, dřina, strádání, nemoc. Ukazuje čtenářům témata svobody, soudnosti, naděje, lásky, věrnosti, zrady, hrdosti, smíření. V ukázkách je zastoupena i válečná tematika, kněžství, vzory, příklady lidského chování, hodnoty člověka.

Poutník potřebuje Svatou Horu, Svatá Hora potřebuje poutníky, ty pěší zvlášť

Od malička slyším, jak moji předci chodili na Svatou Horu. Z mnoha vesnic na Mladovožicku putovali k Panně Marii Svatohorské, zpravidla mezi senosečí a žněmi, bez bot, jen s podšitými ponožkami, s ranci na zádech, z Miličina s procesím chodívala i kapela. Tato tradice se dodržovala do r. 1946, pak byla úřady oficiálně ukončená.

Když jsem se vrátila v r. 2015 ze Svatojakubské cesty v Portugalsku a Španělsku, byla jsem nadšená. Ale ozvaly se ve mně výčitky, proč jezdit tak daleko, obdivovat poutě v cizině, když to samé jsme mívali doma, v mém rodném kraji? V r. 2017 se sešlo v mladovožických farnostech několik náhodných situací, které vyvrcholily statečným, takřka okamžitým rozhodnutím P. Jaroslava Karase, že pouť obnovíme. Šlo to ráz na ráz, za 14 dní se tiskly plakáty a za 2 měsíce v říjnu 2017 vyšlo 45 poutníků na tři dny na cestu z Mladé Vožice na Svatou Horu. Pro požehnání k pouti jsem si došla mimo jiné k poslední žijící poutnici u nás v Hlasivě paní Anně Málkové a na hřbitov, kde odpočívá několik poutníků.

Pouť jsme pojali jako otevřenou (přijeli lidé z různých farností po celé republice) a procesní: nesli jsme vpředu kříž a sošku Panny Marie, společně se při chůzi modlili a zpívali, otec Jaroslav měl pro nás připravená různá duchovní čtení. Spali jsme ve školních tělocvičnách, dostalo se nám i vlídné pohostinnosti farníků v Sedlci. Navazovali jsme řeč s lidmi po cestě – a byli jsme překvapení, kolik jich o zmizelé pouti někdy slyšelo. Postupně se k nám v Sedlci a v Kamýku přidávali další poutníci, a tak po 71 letech nás doputovalo pěšky na Svatou Horu 71 poutníků. Náhoda? Těch náhod bylo při přípravě i průběhu tolik, že to náhody být ani nemohly. Byla jsem přesvědčená, že Panna Marie nám pomáhá, že si přeje, abychom k ní putovali. A nadšení a radost poutníků to také potvrzovali.

V květnu 2018 jsme vyšli podruhé, tentokrát na čtyři dny přes Sedlec, Krásnou Horu, Makovou horu a Milín. P. Horáček nás vítal u Mariánského sloupu před mší sv. v 9 hodin a pod ochranou svatohorských věží jsme strávili celý krásný den.

Také letos v květnu jsme zvolili milínskou čtyřdenní cestu. Díky Panně Marii a svědomitým přípravám poutí v předchozích letech byly ty letošní vlastně za odměnu. Farnosti na cestě, ředitelé a kuchařky ve školách, hospody a všichni spolupracovníci ochotně spojili síly. „Zdravé jádro“ 55 poutníků

vyšlo z Mladé Vožice na celou pouť, nejmladšímu Hynkovi nebyly tři roky, nejstaršímu Pepovi šlape osmdesátka na paty. Celou pouť s námi šlo 5 dětí do 15 let, na opačném pólu bylo 10 poutníků nad 70 let, věkovou různorodost si pochvalovali všichni. Po cestě se k nám různě přidávalo a odpojovalo asi 40 dalších poutníků, na poslední den přijelo na Svatou Horu dalších 30 farníků. Z nadšení se pro tuto pouť zrodila „naše Maruška“, dřevěná soška mistrně zhotovená podle sochy Panny Marie Svatohorské, a nápaditý dřevěný přívěšek na krk, památka pro poutníky. Doprovázel nás i bronzový poutník, zvon odlitý pro ústějovskou kapličku ke cti kardinála Josefa Berana, který byl nedaleko ní internován a chodil do ní. Bylo toho hodně, lidé, příhody, ubytování, společné jídlo, lidé kolem cesty, počasí... ti všichni a to vše přispělo ke zdatu a radosti na pouti. Ale to se nedá popsat, to se musí prožít.

Za počty poutníků ale neuvidíš duchovní rozměr pouti (stejně jako za počty lidí při mších). Několikadenní fyzická námaha při pouti spojená s modlitbami a zpíváním ve společenství, ale i intenzivní zamyšlení nad vlastním životem a osudy blízkých a známých, staví křesťanství do nových, vyšších rozměrů. Na pěší pouti člověk neutíká od svých problémů, ale skrze modlitbu na ně myslí a často přichází dříve nebo později rozuzlení. A tak pouť přispívá více jak cokoli jiného k oslavě naší víry a k větší radosti ze života.

Další rozměr pouti je lidský, hluboce člověčí, jak už to v takovém procesí ani jinak být nemůže. Lidé si vzájemně pomáhají, sdílejí své dobré i zlé osudy. Díky neuzavření se jen ve své farnosti, díky přijetí poutníků odkudkoli, jsme poznali mnoho nových úžasných lidí. Za 2 roky se ve 3 procesích vystřídalo cca 150 lidí, polovina mimo naše a sousední farnosti. Navázala se nová přátelství, nejrůznější spolupráce. Nenadálá vřelá setkání poutníků při různých příležitostech během roku o tom mluví nejlépe. Princip otevřenosti poutě náš farní život i život jednotlivců nesmírně obohatil. Je to příklad i pro naši církev, která se snaží být oficiálně otevřená různým menšinám, cizincům, avšak sami mezi sebou se uzavíráme do ořechových skořápek.

Třetí rozměr pouti je konzumní a ekologický. Člověk zjistí, jak málo mu stačí k životu. Batoh s pár základními věcmi, oblečení. Žádné velké řeči není třeba, žádný ekologický projekt. Pouť je pokora a jednoduchost. Nechci se vrátit „do jeskyně“, ale po pouti si doma více vážím věcí kolem sebe, přehodnocuji.

Smysl poutě vyjádřil krásně pan ředitel milínské školy, který šel se svými dětmi část cesty. Následující den ráno pozoroval vesele zpívající procesí, jak mizí mezi poli a mává mu vlajkami. Napsal nám pak, že kdyby s námi předtím nešel, pomyslel by si něco o blázních. Ale protože s poutníky mluvil a poznal, že jsme běžní lidé nejrůznějších profesí a s mnoha problémy, i těžkými, stál tam a žasnul. Žasnul nad tím, že dokážeme své problémy vytěsnit a naplnit svou mysl radostí. A to je lék pro celou společnost.

První krok k obnově pěší pouti z našeho kraje jsme, zdá se, udělali. Víme, že nejsme sami, kdo na Svatou Horu pěšky putují. Teď bychom rádi udělali druhý krok a setkali se na Svaté Hoře společně s dalšími pěšími poutníky. Rádi bychom navázali kontakt a spolupráci s těmito farnostmi a domluvili se na společné paprskové pěší pouti. Ne proto, že je to takto i na jiných poutních místech, ale proto, že takto to měli zažít naši předci. A oni věděli, co je dobré!

Helena Knotková

S Vožickými poutí za Matičkou

Zcela náhodou jsem se dozvěděl o pěším procesí z Mladé Vožice na Svatou Horu. Mladá Vožice je mi velmi blízká - moje matka nastoupila na první místo učitelky po škole na umístěnkou právě tam. Po předchozí domluvě jsem se svým příbramským kamarádem Františkem 2. června připojil k poutníkům v Milíně, kteří vycházeli od školy ráno v 5:55 úvozovými cestami směrem na Slivici. Ranní cesta rychle ubíhala za zpěvů poutníků a doprovodu nádherného zpěvu slavíků. Zanedlouho jsme již přicházeli na Slivici. Vívaly nás zvony zdejšího kostela a několik farníků. Po krátkém zastavení v kostele jsme pokračovali do Konětop. To byl jen kousek cesty z kopce. V Konětopech již

K této fotografii dokládající svůj vztah k poutnímu místu nám pan Bondra napsal: Na fotografii jsem já (chlapec v „rádiovce“) ve věku 5 let se svojí maminkou na slavnosti Korunovace dne 2. 6. 1957 a paní Věra Petrovicová se synem Jaroslavem, sousedka a celoživotní kamarádka mé maminky z Třebeska. Musím se smát, když tu fotku vidím. Zdraví jb

na nás čekalo před otevřenou kapličkou sv. Václava několik věřících, kteří nás podarovali koláčky. Poté jsme pokračovali mezi poli na Brod a dále na Sv. Horu. Celé procesí bylo skvěle organizováno a dověděl jsem se, že se jde již potřetí. Celkem nás šlo 65 poutníků od nejmenšího 2,5 letého chlapečka, který byl ještě nošen, až po ty nejstarší.

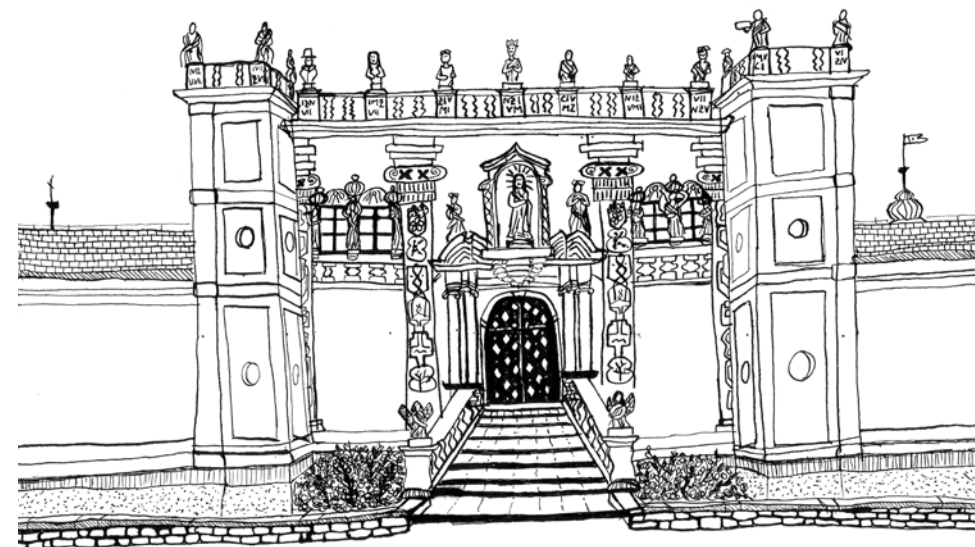
Vpředu šli vůdci, uprostřed pán s konstrukcí na zádech, kde byl jeden reproduktor namířen dopředu a druhý dozadu a pomocí bezdrátového mikrofonu bylo zaručeno, že poutníci dobře uslyší pronášené modlitby a zpěv.

Všichni se připojovali. Na konci průvodu šli ti, kteří měli v případě potřeby pomoci lidem, pokud by měli problémy s chůzí. Když jsme někoho potkali cestou, divil se, jak dlouhá řada nás je. Nejnáročnější úsek cesty byl při stoupání lesem na Sv. Horu. To už totiž začalo být horko, ale všichni jsme se již těšili, až uvidíme věže, cíl cesty. Na náměstí před sloupem se sochou P. Marie Svatohorské jsme byli přivítáni paterem Davidem Horáčkem a následovala mše svatá...

Chtěl bych poděkovat všem účastníkům a skláním se před nimi. Šel jsem jen jeden úsek, ale oni ušli 90 km, tak jako jejich předci. Pouť mne velmi oslovila a chtěl bych příští rok prožít v tomto společenství třeba dvě etapy. Svatá Hora je mi obzvláště blízká, vždyť jsem se pod ní, v Příbrami, narodil a je to již přes 60 let, kdy jsem jako malý chlapec byl poprvé na korunovaci Matičky.

Matička mne provází životem a její věrné kopie, které vyřezávám z lipového dřeva, šíří její slávu i za hranicemi. Co vím, nejdále jsou za oceánem v Americe.

S vděčností Jan Bondra, 23. 10. 2019 ve Třebesku

Michaela Veselá, 14 let, ZUŠ Dobříš, pod vedením akad. malířky Anny Vančátové

Poutě z Bavorska na Svatou Horu

První písemná dochovaná zmínka o kapliče na Svaté Hoře nad městem Příbramí pochází z roku 1406. Kamenná stavba zde však vznikla nejspíš až na přelomu 15. a 16. století, kdy se v Příbramí znovu začala rozvíjet těžba stříbra. Do zdejších dolů přicházeli německy mluvící horníci z Krušných hor a na Svatou Horu se chodili společně s ostatními obyvateli Příbramí modlit za zdar svého díla k Panně Marii, představované zde malou soškou z hruškového dřeva.

K roku 1594 existuje zpráva o poutnících, kteří chodili na Svatou Horu po silnici z Prahy. Obliba zbožného putování se v těch letech zvyšovala hlavně díky úsilí, které Tovaryšstvo Ježíšovo věnovalo rozšíření svatováclavského a mariánského kultu v celém bilingvní Českém království.

Po vypuknutí českého stavovského povstání se část katolických emigrantů uchýlila do Bavorska. Tam našli svůj dočasný domov a seznámili se s tamějšími poutními místy. Byl mezi nimi i rytíř Příbík Jeníšek z Újezda, který po svém návratu z vynuceného pobytu v cizině přivedl do své Březnice a na Příbramsko jezuitské misionáře. Na jeho pozvání sem pak přicestoval také italský barokní architekt Carlo Lurago.

Počet poutníků na Svatou Horu vzrostl po roce 1632, kdy se na Svaté Hoře záračně navrátil zrak poustevníkovi Janu Procházkovi. V následujících desetiletích Svatou Horu několikrát navštívili i čeští králové a římsí císaři z rodu Habsburků.

V srpnu 1647 byla Svatá Hora předána do správy březnickým jezuitům. Rozhodli se, že ze Svaté Hory udělají po Staré Boleslavi druhé nejvýznamnější poutní místo Čech. Zároveň mluvili nejen česky a latinsky, ale i německy a francouzsky a dalšími jazyky, a tak mohli sloužit a kázat poutníkům přicházejícím odkudkoliv.

Po skončení třicetileté války se začaly konat svatohorské poutě pravidelně. Na někdejší obchodní Zlaté stezce spojující českou kotlinu s Podunajím byla poutní cesta od Březnice na Svatou Horu vyznačena patnácti kříži s malovanými obrazy celého růžence.

V roce 1659 vypracoval Carlo Lurago architektonický plán na výstavbu poutního areálu na Svaté Hoře. Nová svatyně byla slavnostně zasvěcena Nanebevzetí Panny Marie v roce 1673, kdy už se podle plánů Carla Luraga stavělo několik bavorských kostelů. Zpráva o Svaté Hoře se tedy zcela jistě donesla až do bavorských obcí.

Podle svatohorských diáří z druhé poloviny 17. století přicházeli poutníci z Bavorska na Svatou Horu hlavně v květnu a červnu, před začátkem hlavních zemědělských prací. Z Bavorska také přišel na začátku 18. století první výrobce olovených prstýnků, které bývaly vítaným dárkem z pouti na Svatou Horu.

Bavorský kurfiřt Karel I. Albert se svým vojskem pobýval v Příbramí na podzim a v zimě 1741/1742. Na pozvání superiora se zúčastnil bohoslužby na Svaté Hoře, pro kterou dokonce vydal v oněch neklidných časech ochranný list.

V 19. století jistě nebyla bavorská procesí na Svatou Horu výjimečnou událostí. Ještě na začátku 20. století se jich konalo i několik ročně. Procesí z Bavorska přicházela do Příbramí zpravidla kolem Letnic, a to od Klatov, od Milína, ale hlavně od Narysova přes Zdaboř. Poutní cesta přes Březnici byla od roku 1759 ozdobena zděnými omítanými kaplemi s nástěnnými obrazy. Několik z těchto kaplí se dochovalo do současnosti a nedávno byly opraveny a opatřeny novými obrazy. (Pozn. redakce - viz Poutní cesta z Březnice na Svatou Horu).

Jakmile se objevila zpráva, že přijde bavorské procesí, převážně děti horníků na ně čekaly na Zdaboři u Červeného hostince a poutníky vítaly. „Bavoráky“ doprovázely až k příbramskému mlýnu zvanému Flusárna. Sem jim přicházela naproti s celým průvodem příbramská děvčata oblečená jako družičky a chlapečci v oděvu flagelantů. Bavorské poutníky zdálky poznali podle jejich oděvu, předzpěváka a hlasité modlitby se svérázným „Heilig, heilig, heilig.“

Bavorští poutníci odpočívali u železného kříže vedle rybníčka Kaňky. Omyli se, převlékli si uprášené cestovní oblečení za lepší šaty, rozvinuli korouhve a upravili sochy svých světců. Na úpatí Svaté Hory bavorští poutníci padli na kolena a políbili zemi. Za hlasitých modliteb pak zvolna stoupali na Svatou Horu. Podle častého poklekání se bavorskému procesí říkalo „padavé“. Obyvatelé Příbramí je doprovázeli alejí kolem svatohorské studny až k mariánskému kostelu. Na svatohorském náměstí poutníky uvítal kněz - redemptorista. Ministranti s pozouny a tympány zahráli slavnostní intrády. V první polovině 20. století přinášeli Bavoři na Svatou Horu jako dar velké svíce, které kupovali u příbramských voskařů.

Za pěkné přivítání a české buchty dostávaly příbramské děti od poutníků malé dárky, například špulku rezných nití. Také za nocleh ve zdejších rodinách platili Bavoráci spíše nitěmi, tkalouny a podobnými věcmi, nebo několika krejčary.

Pamětníci si možná ještě vzpomenu na slavné výročí Korunovace milostné sošky, které se slavilo v roce 1982, čtyři roky po požáru Svaté Hory. Bavorští poutníci se této slavnostní bohoslužby zúčastnili.

Čas od času se zřejmě každý z nás setká s názorem druhého člověka, který se domnívá, že člověk věříci, člověk křesťan je člověk minulosti, že je několik století pozadu za svou dobou. Ovšem opak je pravdou. Minulost je pro nás potřebná, to ano, ale není tím, v čem se stále převrtáváme a v čem zůstáváme. To bychom nebyli opravdovými křesťany, to bychom byli těmi, kdo sní a přemýšlí o dávných věcech a přitom nemají ponětí o přítomnosti a budoucnost raději ani nevidí. Víra přitom formuje člověka tak, aby byl člověkem budoucnosti, který si je vědom věcí minulých, žije přítomností, jež ho nijak nespoutává a v naději hledí do budoucnosti. Položme si otázku, čím bychom byli bez víry.

Biblický slovník, stejně tak jako list Židům v 11. kapitole, jasně definuje víru jako základ toho, v co doufáme, jako přesvědčení o neviděných věcech. Pro křesťana se jedná o Bohem slíbené budoucí věci. A je to víra – postoj – působící přesvědčení, že tyto neviděné věci člověk vnímá jako pravdivé a skutečné. A ony jsou. Víra se přece vyznačuje jistotou. Vzpomeňme Abraháma, který uvěřil Bohu, uvěřil, že se stane vše, co slyšel od Boha, protože Bůh to vyslovil. Bůh není jako člověk proměnlivý. Bůh neklame. To je Abrahámová jistota víry. On měl pro svůj dramatický život jeden jediný základ – Pán to řekl. Připomeňme si, že všechno, co Abrahám vykonal a prožil – odchod do cizí krajiny, Hospodinovo slovo o hojném a nespočetném potomstvu, přestože byl dosud bezdětným starcem, později Hospodinův požadavek oběti vlastního syna Izáka i Boží zásah v pravou chvíli – všechno Abrahám prožil a vykonal ve víře, v ustavičném a neochvějném očekávání naplnění Božího příslibu. Abrahám, jako člověk víry, je člověkem budoucnosti. A tak se víra týká budoucnosti.

My se díváme do minulosti, do Starého Zákona, do doby Ježíše Krista, a to je minulost několika tisíciletí. A přemýšlíme nad tím, co se tehdy odehrávalo, co se dělo, co Ježíš hovořil, co učil a co se stalo. To by mohlo vést k té myšlence, že

zůstáváme v minulosti. Ale všechno to, co se stalo před dvěma tisíci lety, všechno to se týká a týká veliké budoucnosti. Jak známo z Písma, všechno bude nové. Nová smlouva, nové nebe a nová země. Na tuto novou budoucnost, šťastnou budoucnost, věčnou budoucnost, jsou a mají být upřeny zraky a očekávání křesťanů. Jsme a máme tedy být lidmi budoucnosti.

Již zmíněný list Židům hovoří o slavných mužích víry, kteří dostali přísliby, vzpomíná praotce Abraháma, Izáka, Jakuba. A oni uvěřili. Měli důvěru – ona víra a důvěra, to patří k sobě. Když Hospodin Bůh k nim promluvil, tak to, co jim přislíbil, brali vážně – oni mu důvěřovali, oni uvěřili v jeho slovo. Autor listu dál pokračuje, že jim byl přislíben nový domov – nová země. A přece se všichni nedočkali splnění toho příslibu ve svém životě. Přesto můžeme říct, že se dočkali. Viděli zdálky. Umírali ve víře. Ve víře, že příslib Boží se splní v budoucnosti. Všechno, co oni prožili a co jim bylo řečeno v té starozákonní době, to všechno se vztahuje na budoucnost – na budoucnost, o které nevěděli, jestli je blížká, vzdálená, ale věděli, že je to budoucnost definitivní, kde se všechno splní.

Ježíš ve 12. kapitole Lukášova evangelia, když hovoří k apoštolům, myslí na budoucnost. On hovoří o budoucnosti, která je čeká, která čeká všechny lidi. A hovoří: NEBOJTE SE, malé stáde. Váš Otec rozhodl, že vám dá království. Budoucnost, k níž apoštolové hledí, o níž Ježíš hovoří, není nijak růžová. Ani Ježíšova blížká budoucnost nebyla zcela jasná. Byly to mraky, z nichž vysvítal Boží příslib i přes zapření Krista.

Lidem je přirozené, že se dívají na budoucnost s otázkou, co bude, co je čeká. Člověk může mít strach z budoucnosti. Ten strach se jaksi šíří světem, šíří se v lidských životech a občas vzplane až tak, že člověk strachem shoří. Strach je provázen úzkostnou otázkou: Co bude dál? Jak to bude? I já a každý z nás se s tímto strachem setkáváme. I na nás je, abychom byli lidmi víry, lidmi budoucnosti. Abychom se nenechali pohlcovat strachem. Ježíš přeci jasně řekl – Váš otec rozhodl, že vám dá království. Jinými slovy – nebojte se, hleďte do budoucnosti s nadějí. Ať už život přináší cokoli. V té definitivní budoucnosti se Boží příslib skutečně splní. Věř tomu.

Ježíš pak hovoří o království, které otec dá. Říká, že to království přijde s určitostí, ať se nikdo nemylí. Přijde, ať se v našem životě děje cokoli. A pokračuje, jaké bude to království. Z jeho slov máme představu něčeho velmi krásného a slavného. Bude to hostina. Boží hostina s jeho lidem. Pán říká, že hostitel se přepáše, pozve všechny ke stolu a bude je sám obsluhovat. Taková je představa té věčné přislíbené hostiny.

Hleďme tedy nejen do minulosti, abychom se poučili, abychom se potěšili a posílili ve víře, prožívejme přítomnost s vírou, nadějí a v činorodé lásce a hleďme do budoucnosti. Takto prožívejme a naplňujme čas, který nám je zde dán. Hleďme k tomu, co Pán přislíbil i nám, k věčné šťastné nekončící budoucnosti, která se naplní.

P. David Horáček, CSsR

Okénko Matice Svatohorské

Výroční zpráva Matice Svatohorské

za období od 26. 5. 2018 (minulá výroční schůze)
do 29. 3. 2019 (poslední řádné zasedání výboru)

Matice Svatohorská je sdružením přátel a příznivců Svaté Hory. Jejich členství je odrazem snahy se jakýmkoli způsobem – modlitbou, vlastní prací či finančním příspěvkem – podílet na tom, aby toto poutní místo stále více rozkvétalo do krásy a všichni se zde cítili jako doma. Všichni členové Matice Svatohorské pak tvoří jedno velké společenství. Každý pátek na sebe všichni vzájemně v modlitbě pamatují a rovněž je v bazilice sloužena v 7 hodin mše svatá za všechny živé i zemřelé členy Matice Svatohorské a dobrodince Svaté Hory.

Představenstvo Matice Svatohorské je povinno svým členům podávat každoročně informace o její činnosti. Činíme tak formou této výroční zprávy, která uzavírá třetí rok práce výboru.

Členská základna

Za rok 2018 se počet členů Matice Svatohorské opět mírně snížil.

	k 25. 4. 2018	k 18. 5. 2019
registrovaných	1267	1282
zemřelých	19	19
zrušilo členství	1	0
nových členů	7	15
aktivních	838	834

Výbor Matice, schůze výboru a výroční schůze

Poslední výroční schůze se uskutečnila dle Stanov Matice Svatohorské 26. 5. 2018 na Svaté Hoře.

Od 10 hodin byla v bazilice sloužena mše svatá, ke cti Panny Marie Svatohorské, za všechny členy Matice Svatohorské. Mši svatě předsedal P. David Horáček, protektor Matice Svatohorské. Koncelebroval P. Štěpán Faber, člen Matice Svatohorské. Asistoval jim jáhen Jaroslav Sosnovec. Bazilika byla zaplněna jak členy Matice Svatohorské, tak dalšími poutníky.

Následovalo shromáždění členů v refektáři proboštství. Výroční schůze byla zahájena slavnostním uvítáním členů. Výroční členská schůze pokračovala schválením programu a mandátové komise, přednesením výroční zprávy a zprávou kontrolní komise. Následovala diskuse. Výroční členská schůze byla zakončena požehnáním na cestu. Zájemci navštívili výstavu ke 40. výro-

čí požáru Svaté Hory instalovanou v poutním muzeu.

Výbor Matice svatohorské se scházel podle potřeby, zhruba jednou za měsíc, s výjimkou letních prázdnin.

HOSPODAŘENÍ

Kontrolní komise provedla 15. května 2019 kontrolu hospodaření Matice Svatohorské za rok 2018. Podrobné informace o hospodaření Matice Svatohorské jsou obsahem zprávy kontrolní komise, která následuje a bude přednesena předsedou kontrolní komise Ing. Jiřím Hlaváčem.

ČINNOST

Velké varhany

Začátkem května 2018 započala instalace varhan věžemi na lodžích, probíhala až do července. 10. 7. se začalo intonovat, současně s intonací pískal se dokončovalo složité vedení traktury (táhel) mezi kůrem a půdními prostory, kde jsou umístěny pedálové stroje. Dokončovala se také elektroinstalace uvnitř varhan. V průběhu srpna bylo demontováno lešení a nástroj čekaly drobné dokončovací práce. Vzhledem k horkému létu musely být intonační práce přerušeny a pokračovaly až v průběhu října a listopadu. Slavnostní požehnání a předání varhan do užívání proběhlo v neděli 25. listopadu o slavnosti Ježíše Krista Krále v 17,00 hodin při slavnostních nešporách. Nešporám předsedal a varhany požehnal kardinál Dominik Duka OP, arcibiskup pražský a primas český. Po nešporách následovalo představení varhan a krátký koncert v podání prof. Jaroslava Tůmy, titulárního varhaníka svatohorského.

Pro velké množství dárců, kteří na stavbu varhan přispěli, se Matice Svatohorská rozhodla uspořádat pro dárců samostatnou slavnost v sobotu 1. prosince. Její součástí bylo ocenění dárců, představení a prohlídka varhan ve skupinách, varhanní koncert a občerstvení. Obě akce se setkaly s velkým zájmem.

Slavnost žehnání varhan i ocenění dárců byly velice náročné po stránce příprav, organizace i časové náročnosti. Chtěla bych na tomto místě poděkovat zejména regenschorimu Pavlu Šmolíkovi za trpělivost a velkou dávku tolerance při dokončovacích pracích na varhanách, svatohorským kněžím za podporu, trpělivost a snášení obtíží spojených s instalací a laděním varhan a všem členům výboru za úspěšnou realizaci obou slavností. Velký dík patří také panu Miroslavu Zelenkovi za propagaci a dokumentaci obou slavností.

Časopis

V období 1. republiky, kdy se díky Matici uskutečnily zásadní projekty, např. stavba exercičního domu, oprava náměstí a celého areálu, stavba varhan, začala Matice s vydáváním časopisu Svatá Hora, který byl jejím věstníkem. V návaznosti na tento historický fakt se ke dni 7. dubna 2011 Matice Svatohorská stala opět jeho vydavatelem. Převzala jej po vzájemné dohodě od Římskokatolické farnosti. Prvním impulzem jeho znovuzrození byl skromný počátek novodobé éry časopisu pod patronátem P. Josefa Břicháčka. K dalšímu rozvoji došlo zejména péčí svatohorského faráře P. Stanislava Příbyla. S odchodem P. Příbyla ze Svaté Hory časopis postupně převzali šéfredaktoři P. Josef Michalčík a poté P. Anton Verbovský. Roku 2011 nakonec dochází k opětovnému převzetí vydávání časopisu Maticí Svatohorskou. Hlavní podíl na vydávání časopisu má redakční rada ve složení: Mgr. Marie Štefaniková, Mgr. Iva Dušková, Mgr. Petr Dušek a Věra Langová pod vedením P. Mgr. Davida Horáčka. Tímto bychom jim i ostatním přispěvatelům chtěli vyjádřit naše upřímné díky.

Zpívání u jesliček

V době Vánoc se v bazilice na Svaté Hoře uskutečnil šestý ročník zpívání koled u jesliček. Zpěv lidu doprovodili profesionální varhaníci. Pro účastníky byly k dispozici speciálně vytištěné zpěvníčky. Zpěv se uskutečnil celkem ve čtyřech termínech. Bazilika byla vždy plně obsazena a celou hodinu zde zněly vánoční koledy. Akce se setkala s velkým ohlasem všech zúčastněných, v této úspěšné tradici budeme nadále pokračovat. Zvláštní poděkování za organizaci, zajištění a průběh zpívání patří Ing. Janě Hovorkové, která se od začátku o celou akci stará.

Zpívání u jesliček probíhalo za podpory města Příbram a Matice Svatohorské.

ROZPRACOVANÉ A PLÁNOVANÉ AKTIVITY

Vzhledem k dokončení stavby varhan bude Matice Svatohorská nadále nápomocna administrátorovi v práci pro Svatou Horu.

ZÁVĚR

Chtěla bych poděkovat členům výboru Matice Svatohorské za veškeré jejich úsilí v tomto volebním období. Všem členům Matice Svatohorské, dárcům a dobrodincům děkuji za jejich pomoc, podporu a modlitby. Protektorovi P. Mgr. Davidu Horáčkovi, CSsR přeji hodně Božích milostí a darů Ducha svatého.

Věra Langová, předsedkyně výboru Matice Svatohorské

Schváleno VČS 25. 5. 2019, Svatá Hora 25. 5. 2019

Téhož dne projednáno výborem Matice Svatohorské a doporučeno ke schválení Výroční členskou schůzí.

Výroční schůze Matice Svatohorské odhlasovala úpravu stanov

Jedním z bodů jednání Výroční členské schůze byl návrh změny stanov. Předsedající Věra Langová požádala člena výboru Petra Křivánka, aby přednesl návrh usnesení Výroční členské schůze:

Výroční členská schůze navrhuje následující změny stanov:

článek 7.b, bod 4:

„Členové výboru jsou voleni na dobu tří let; při první volbě na jeden rok.“

se mění na:

„Členové výboru jsou voleni na dobu pěti let; při první volbě na jeden rok.“

článek 7.c, bod 1:

„Kontrolní komise (KK) je tříčlenná, volená výroční členskou schůzí na dobu tří let, při první volbě na jeden rok.“

se mění na:

„Kontrolní komise (KK) je tříčlenná, volená výroční členskou schůzí na dobu pěti let, při první volbě na jeden rok.“

článek 7.b, bod 2:

„Výbor se skládá z 7 členů.“

se mění na:

„Výbor se skládá z 5 členů.“

článek 8, bod 5:

„Každý oprávněný volič obdrží volební lístek, na němž označí 7 vybraných kandidátů podle vlastní volby.“

se mění na:

„Každý oprávněný volič obdrží volební lístek, na němž označí 5 vybraných kandidátů podle vlastní volby.“

článek 9, bod 1:

„Protektorem Matice je farář Římskokatolické farnosti u kostela Nanebevzetí Panny Marie Příbram - Svatá Hora.“

se mění na:

„Protektorem Matice je statutární orgán Římskokatolické farnosti u kostela Nanebevzetí Panny Marie Příbram - Svatá Hora.“

článek 4, bod 2:

„Členem Matice může být:

- fyzická osoba starší 18 let katolického vyznání respektující stanovy a činnost Matice
- právnícká osoba respektující stanovy a činnost Matice.“

se mění na:

„Členem Matice může být:

- fyzická osoba starší 18 let respektující stanovy a činnost Matice

b) *právník osoba respektující stanovy a činnost Matice.*“

Člen výboru Petr Křivánek vysvětlil důvody, které výbor k tomuto návrhu vedly:

- *evidenci spolků již nevede Ministerstvo vnitra, ale příslušný rejstříkový soud, do rejstříku se zapisují i členové orgánů spolků, pětileté funkční období členů orgánů spolků je obvyklé*
- *počet osob ochotných pracovat ve výboru v čase klesá, pětičlenný výbor je u spolků obvyklý*
- *farnost již od 01. 01. 2009 nemá jako svůj statutární orgán faráře, ale administrátora, prvním a posledním farářem byl P. Stanislav Příbyl, po něm následovali administrátoři (P. Josef Michalčík, P. Jan Sokulski, P. David Horáček)*
- *respektovat stanovy a činnost Matice může i osoba jiného vyznání nebo bez vyznání, vyznání patří do kategorie „citlivých“ osobních údajů, jež Matice nezjišťuje ani neviduje a jejichž zpracování podléhá přísnějšímu režimu než zpracování ostatních osobních údajů.*

Benefiční koncert pro velké varhany 7. prosince 2016

Následně ještě připomněl, že ke změně stanov je třeba podle stanov souhlasu nejméně dvou třetin přítomných členů s hlasem rozhodujícím, v tomto případě tedy minimálně 30.

Předsedající Věra Langová přítomně požádala, aby se k návrhu na změnu stanov vyjádřili.

Zazněly dvě připomínky ke změně článku 4, bodu 2, jeden z přítomných, jáhen Jaroslav Sosnovec navrhl ponechat ho v původním znění a druhý z přítomných, Jiří Pešek navrhl rozšířit znění jeho části v bodě a takto:

„a. fyzická osoba starší 18 let katolického nebo pravoslavného vyznání respektující stanovy a činnost Matice“.

Žádné další návrhy nezazněly a předsedající nechala nejprve hlasovat o původním předneseném výše uvedeném návrhu usnesení Výroční členské schůze.

Výsledek hlasování: pro: 39, proti: 2, zdrželo se: 3

Změna stanov byla Výroční členskou schůzí schválena.

Opravy na Svaté Hoře

■ První etapa restaurování soch a opravy balustrády kolem svatohorské baziliky se uskutečňuje v letošním roce a je do ní zahrnuto celkem dvanáct soch na jižní straně baziliky. K realizaci této etapy jsme obdrželi dotaci ze Středočeského kraje ve výši 948 092 Kč. Svatá Hora se díky úctyhodné štedrosti dárců finančně podílí na realizaci výškou 20% z celkové sumy, tedy v první etapě cca 200 000. Do další fáze vstoupíme pravděpodobně v příštím roce. Bude nutné žádat o další dotaci a finančně se podílet na realizaci druhé etapy oprav poškozených soch a balustrády.

■ V minulém čísle časopisu jsme vás informovali o záměru výměny rozpadlých laviček na Toufarově louce. Jedná se o devět laviček v blízkosti Toufarova kříže. Dle závazného stanoviska památkového úřadu a našich dosavadních jednání s úřady a městem Příbram by lavičky měly zhotovit Technické služby města Příbram, a to v korespondenci s lavičkami instalovanými městem Příbram v loňském roce na cestě ke studánce. Na realizaci jejich výměny bude potřebné nashromáždit cca 85 000 Kč. Nyní máme nashromážděnu zhruba polovinu potřebné částky.

■ V nadcházejících letech máme v plánu obnovit Svatohorskou studánku. Letos jsme zažádali o zařazení do Programu záchrany architektonického dědictví. Projektová dokumentace k obnově studánky je připravena a závazné stanovisko památkového úřadu jsme již obdrželi. Dále budeme žádat o dotace, abychom byli schopni zrekonstruovat historicky významný objekt, který řadu let zeje prázdnou. V letošním roce již došlo k hydrogeologickému průzkumu, abychom zjistili množství a kvalitu vody v 78 m hluboké studánce. Nyní probíhá zpracování průzkumu, který byl uskutečněn jako sponzorský dar firmou Water System pana Lipanského z Prahy.

■ Další plán do budoucích let se týká cesty, jež vede podél krámků k bezbariérovému parkovišti u Březnické brány a dále směrem od Březnické brány za roh Březnické kaple, kde se svažuje ke krápníkové kapli Máří Magdalény a Svatohorským schodům. Cesta i samotné parkoviště jsou značně nevyhovující, štěrkové a plně výmolů a děr. Stav cesty se rok co rok vlivem počasí zhoršuje.

Uvažujeme o vydláždění celé cesty i s bezbariérovým parkovištěm. K tomu ovšem bude potřebné získat finanční prostředky z případných dotací a v první řadě svolení patřičných úřadů.

■ Rádi bychom také řešili problém svodů a odvodu dešťové vody z areálu. Existuje více problémových míst, kde voda stéká nebo je svedena přímo pod obvodové zdi areálu a působí destrukci. Zvažujeme i pořízení retenčních nádrží a využití dešťové vody k případné závlaze nové výsadby stromů v areálu.

■ Naše záměry, týkající se budoucnosti, se dotýkají také parkové úpravy Toufarovy louky a přilehlé straně, včetně úpravy cesty vedoucí podél Toufarovy louky, jež je součástí cesty křížové. Tato cesta je přírodními vlivy velmi zdevastovaná. Další úpravy vnějších prostranství se týkají pozemků od budovy probošství směrem k památkovému Svatováclavskému dubu a parkovišti pod Svatou Horou. Chtěli bychom je upravit podle původního návrhu prvorepublikového architekta Josefa Kumpána. Dosud proběhla jen předběžná jednání s některými úřady. Akce vyžaduje mnoho sil, ale do budoucna s ní počítáme.

■ Naším cílem je také obnovit a rekultivovat zanedbané a opuštěné ovocné sady obklopující Svatou Horu na svazích směrem k severovýchodu, tedy k parkovišti pod Svatou Horou, dále na svahu severním, svahu západním a jihozápadním směrem k městu Příbram. Produkty ze sadů chceme zpracovávat a využít pro návštěvníky Svaté Hory. Začali jsme vyjednávat o spolupráci a využití sadů s některými nadacemi.

Plánů je tedy mnoho. Prosím Vás o pomoc našemu společnému vzácnému poutnímu místu. Konto na opravy je 35-520395309/0800, konto na běžné potřeby a provoz Svaté Hory je 520395309/0800 u České spořitelny Příbram. Kontakt pro sponzory je basilica@svata-hora.cz.

Za dobrodince se denně modlíme a v pátek v 7.00 hodin je za ně sloužena mše svatá. Pán Bůh štedře odplatí všem, kdo jsou těmito dobrodinci.

P. David Horáček, CSsR

Poutní cesta

Z Březnice na Svatou Horu

(pokračování)

Třetí kaplička „Pod Chrás-tem“ představuje „Obětová-ní Páně“. Podle Mojžíšova zákona se vše prvorozené obětovalo Bohu. Kněz drží malého Krista, Marie se modlí. Před nimi klečí svatý Josef a předává dar – dvě hrdličky.

Svatý Jan Nepomucký (1350–1393)

Svatý Jan Nepomucký se narodil v dnešním Nepomu-ku někdy před rokem 1350. Vystudoval teologii a právo v Praze a Padově. Působil v různých funkcích, napo-sledy jako generální vikář pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna. V souvislosti s papežským schizmatem vznikl spor mezi arcibis-kupem a českým králem Václavem IV. o jmenování

biskupů a dalších vysokých církevních hodnostářů. Jan ve svém vikářském úřadu potvrdil v březnu roku 1393 proti králově vůli nového opata kladrub-ského kláštera. Král nechal Jana zatknout a podrobil jej mučení, na jehož následky Jan Nepomucký zemřel. Jeho tělo bylo svrženo do Vltavy z Karlova mostu a za několik dní vytaženo.

Jan Nepomucký byl coby mučedník blahorečen roku 1721, svatořečen brzy nato roku 1729. Kult svatého Jana Nepomuckého byl ovšem v Čechách pš-

tován již desítky let předtím. Mezi jeho atributy patří pět hvězd kolem hlavy, kříž v rukou a palmová ratolest. Svatý Jan Nepomucký je patronem českým a bavorským a dále patronem loďářů, vorařů, mlynářů, duchovních a zpověd-ního tajemství.

Svatý Jan zaujal mezi českými zemskými patrony prestižní místo. Pohřben je pod okázalým stříbrným náhrobkem v kated-rále svatého Víta, jeho sochu můžeme již od konce 17. století spatřit na Karlově mostě. Jen v Praze jsou mu zasvěceny nejméně tři kostely. Není u nás žádného jiného světce, který by byl zobrazován tak často.

Jan Nepomucký nás provází doslova na každém kroku. Jen v Březnici najdeme památku na svatého Jana Nepomuckého v každém ze zdejších katolických kostelů – sochy u svatého Ignáce a u svatého Rocha (zde i oltář), v zámecké kapli mu je věnována jedna z vitráží a socha. So-cha svatého Jana Nepomuckého zdobí též březnický kamenný most. Rozjedeme-li se z Březnice kterýmkoli směrem, musíme na Jana narazit – namátkou výklenková kaple v Bubovicích, kaple v Drahenicích a ve Vševilch, socha v Tochovicích, v Mirovicích sochy před kostelem i uvnitř, velká kaple v Horosed-lích, v Pohoří dokonce tři sochy a obraz na oltáři. V Rožmitále je tomuto světcí zasvěcen kostel na náměstí a na mostě stojí jeho socha. Svatý Jan Nepomuc-ký je naším světce národním, ale i mezinárodním. Nejen v německém světě, ale i ve všech světadílech můžeme spatřit jeho sochy a obrazy. Jmenuje se po něm i Nepomuceum – papežská kolej pro české bohoslovce v Římě.

A závěrem jeden příběh ze života: kníže Adam František Schwarzenberg, barokní šlechtic první velikosti, se svojí manželkou kněžnou Lobkowiczovou nežije. Užívá života barokního velmože. Ale kolem čtyřicítky mu dojde, že nemá dědice. Doléhá na něj rodová odpovědnost. Jde do chrámu svatého Víta k hrobu svatého Jana Nepomuka. Tam se prý náhodně setkává s manželkou. Při modlitbě se usmířují a výsledkem je dědic Josef Adam ze Schwarzen-bergu, pokračovatel rodu. Odtud mimořádná úcta k tomuto svatému v celém schwarzenberském rodu.

Ve čtvrté kapliče „U Voršilků“ je obraz „Nalezení Páně v chrámu“. Ve svých dvanácti letech šel Ježíš na velikonoční pouť z Nazareta do asi 130 kilometrů vzdáleného Jeruzaléma. Na zpáteční cestě rodiče zjistili, že se jim malý Kristus ztratil a vrátili se zpět do města jej hledat. Nalezli ho po třech dnech v chrámě, jak rozpráví s učitelem zákona. Všichni, kdo jej slyšeli, žasli nad jeho chápavostí a nad jeho odpověďmi.

Tehdy si Marie uvědomila výjimečnost svého syna.

Svatý Prokop (970–1053)

Poustevník a opat Sázavského kláštera, ve kterém se sloužila slovanská bohoslužba. Svátý Prokop se narodil někdy krátce po roce 970 na zemanské tvrzi v Chotouni jako šlechtický syn Víta a Boženy. Vzdělání získal na Vyšehradě a stal se knězem, avšak, jak bylo tehdy obvyklé, oženil se a měl syna Jimrama. Rozhodl se ale vzdát se rodinného štěstí a žil jako poustevník v jeskyni v Dalejších u Jínonic, dnešním Prokopským údolím v Praze. Po čase se přestěhoval do Posázaví a také zde pěstoval asketický život – mýtil les a zúrodňoval půdu. Odtud vzala patrně svůj původ legenda o tom, jak svatý Prokop zapřáhl ďábla do pluhu a zoral s ním pole.

Prokop se těšil podpoře knížete Oldřicha i jeho syna Břetislava, z Prokopovy poustevny vyrostl benediktinský klášter Sázava a on se stal jeho prvním opatem. Liturgie se v sázavském klášteře provozovala ve staroslověně, liturgickým jazyce přineseném do Čech svatými Cyrilem a Metodějem a prvním psaném slovanském jazyce vůbec.

Prokop se dožil vysokého věku a zemřel přirozenou smrtí. V sázavském klášteře také našel svůj hrob. Svátý Prokop byl prvním českým světce, jenž absolvoval formální kanonizační proces. Ten byl završen roku 1204 v Čechách slavnostním aktem, který vedl z pověření papeže Inocence III. jeho legát kardinál Quido. Hned následujícího roku byl svatý Prokop prohlášen českým zemským patronem. Svátý Prokop je také patronem horníků, zemědělců a vinařů. K jeho atributům patří mnišský či opatský oděv, mitra, berla a především spoutaný ďábel.

Svatý Prokop zaujímá na Myslbečkově díle na Václavském náměstí prestižní místo v přední řadě po levé ruce svatého Václava. Svátý Prokop je také k vidění na Karlově mostě spolu se svatým Vincencem Ferrerským jako jedna z figur sousoší vytvořeného Ferdinandem Maxmiliánem Brokoffem roku 1712. Jeho jméno nese samozřejmě Sázavský klášter, zasvěceny mu byly kostely v Praze na Žižkově, ve Stodůlkách a na Novém Městě v Pštrossově ulici, ale také ve Žďáru nad Sázavou a v Příbrami. Statut baziliky má kostel svatého Prokopa v Třebíči. Svou sochu má svatý Prokop též na vnějším triforiu katedrály svatého Víta.

V Březnici je svatý Prokop zvětšen patrně pouze jednou v rámci sochařské galerie zemských patronů v zámecké kapli. Zato v nedalekých Hvozdanech mu je zasvěcen zdejší kostel.

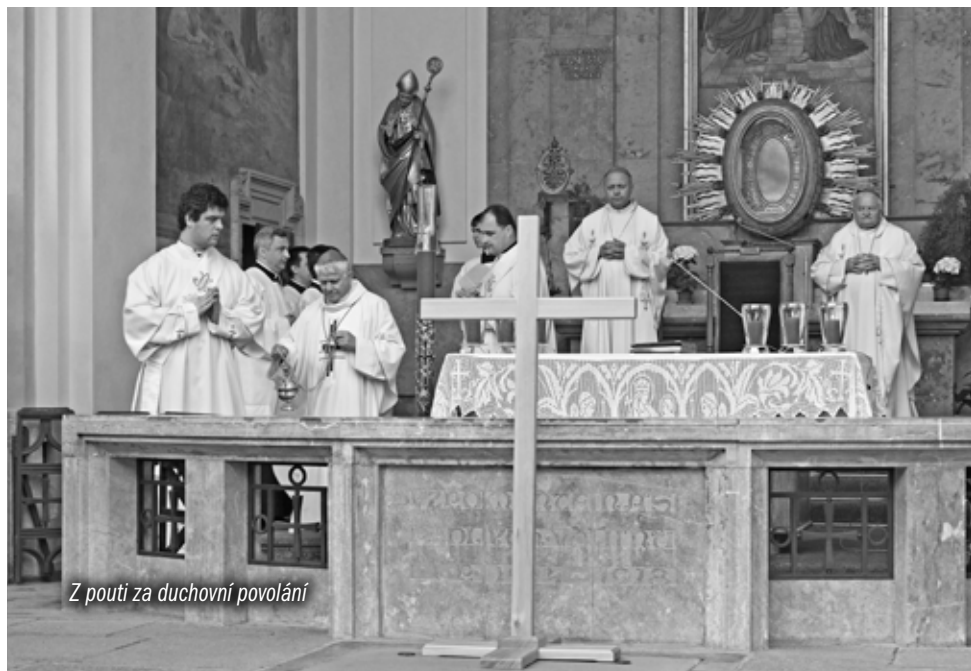
Zdroj: Poutní cesta z Březnice na Svatou Horu

*Vydal Nadační fond pro Březnici za finanční podpory obce Chrást jako druhé rozšířené vydání 2017
Ing. František Slaník,
MUDr. Jiří Beran, Lubomír Pešek,
JUDr. Václav Bílý, Miroslav Žák*

Zprávy ze Svaté Hory

- V sobotu 6. dubna proběhla již třetí **pouť díků** za záchranu muklů z Bytízu, kteří přežili propad země v noci na 1. dubna 1962.
- V neděli 7. dubna si mohli zájemci koupit domáci dobroty. Výtěžek z darů byl použit na opravu soch na balustrádě baziliky. Všem cukrářkám děkujeme.
- O letošních Velikonocích bylo při vigílii na Bílou sobotu **pokřtěno 6 katechumenů**.
- 18. dubna byla v Mníšecké kapli zahájena **putovní výstava** „TGM to nikdy nebude mít lehké“, kterou je možno navštívit až do 18. prosince. Výstava vznikla ve spolupráci s Ústavem pro studium totalitních režimů.
- V sobotu 27. dubna se konala **pouť Asociace hospiců**. Mši svatou sloužil biskup Zdeněk Wasserbauer. V doprovodném odpoledním programu zazněla přednáška MUDr. Marie Svatošové o hospicové péči.
- Při 18. **Arcidiecézní pouti za duchovní povolání** v sobotu 4. května celebroul mši svatou v 11:30 u Korunovačního oltáře biskup Václav Malý. Při této bohoslužbě byli přijati kandidáti jáhenství a kněžství. Program začal **pěší poutí** v pátek z Prahy na Svatou Horu, zakončen byl májovou pobožností ve 14:30.
- 18. května se sešli bývalí **příslušníci PTP** na své pravidelné pouti.
- Muzejní noc** na Svaté Hoře letos připadla na sobotu 18. května, **Noc kostelů** pak na pátek 24. května.
- V sobotu 25. května se konala **Orelská pouť i pouť Matice svatohorské**.
- 1. června se na Svaté Hoře konal **koncert Opereta Gala** z cyklu hudebního festivalu Antonína Dvořáka.
- 2. června jsme přivítali na Svaté Hoře účastníky **pěší pouti z Mladé Vožice**.
- 6. června **zemřela paní Irena Honsová**, která pracovala na zlacení velkých svatohorských varhan.
- Řeckokatolická pouť** se uskutečnila v sobotu 22. června.
- Oslavy 288. **výročí Korunovace** milostné sošky Panny Marie Svatohorské se konaly ve dnech 29. -30. června. Mši svatou v sobotu v 19:30 celebroul biskup Karel Herbst. Následoval tradiční světelný průvod svatohorskými ambity a náměstím. Hlavní slavnostní mši svatou sloužil v neděli v 9 hodin u Korunovačního oltáře Dominik kardinál Duka.
- V období od dubna do června 2019 navštívily Svatou Horu **poutní výpravy z ČR**: Plzeň, Soběchleby, Mrákov, Podbořany, Beroun, Lanškroun, Blatná. **Ze zahraničí** přijeli poutníci z - Německa - 6x, Slovenska - 1x, Slovenska - 1x, Kanady - 1x, USA - 1x, Indonézie - 1x a Chorvatska - 2x.

Z pouti za duchovní povolání

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2019

Termín	Název kurzu	Exercitátor / vede	Cena
7. 3. -10. 3.	Exercicie „Unést církev“	P. Ondřej Salvet	1470 Kč
28. 3. -31. 3.	Exercicie „Postní obnova“	P. Josef Čunek, SJ	1470 Kč
2. 5. -5. 5.	Exercicie „Miluj a dělej, co chceš“	P. Karel Satoria	1470 Kč
6. 5. -10. 5.	Exercicie „Prohloubit vztah k Bohu skrze eucharistii“	P. Josef Michalčík, CSsR	1860 Kč
16. 5. -19. 5.	Exercicie pro rozvedené i znovu seždané „Život v síle křtu“	Mons. Aleš Opatrný	1470 Kč
3. 6. -7. 6.	Exercicie „O eucharistii“	P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR	1860 Kč
10. 6. -14. 6.	Exercicie „Eucharistie - centrum křesťanského života“	P. Josef Michalčík, CSsR	1860 Kč
20. 6. -23. 6.	Ikonomisecký kurz (pořádá, info: DamianM@seznam.cz)	Martin Damian	Na dotaz
1. 7. -5. 7.	Exercicie „Duchovní obnova ve světle Janova evangelia“ (v mlčení)	P. Angelo Scarano, S.S.L.	1860 Kč
15. 7. -19. 7.	Exercicie „Boží slovo v životě křesťana II.“	Mons. Josef Žák	1860 Kč
26. 7. -27. 7.	Kurz liturgické varhanní hry (info: pavelmolik@seznam.cz)	Martin Poruba	Na dotaz
12. 8. -16. 8.	Exercicie „Duchovní obnova se sv. Alžbětou od Trojice“ (v mlčení)	P. Angelo Scarano, S.S.L.	1860 Kč
25. 8. -31. 8.	Exercicie pro kněze	P. Miloslav Kabrda, SDB	2840 Kč
16. 9. -20. 9.	Exercicie „Vím, komu jsem uvěřil“	P. Petr Beneš, CSsR	1860 Kč
23. 9. -27. 9.	Exercicie „O modlitbě“	P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR	1860 Kč
30. 9. -4. 10.	Exercicie „Křesťan tváří v tvář okultismu“	P. Josef Michalčík, CSsR	1860 Kč
7. 10. -11. 10.	Exercicie „O manželství“	P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR	1860 Kč
11. 10.	Jednodenní kurz „Management farnosti“ pro kněze i laiky	P. Stanislav Příbyl, CSsR	Na dotaz
21. 10. -25. 10.	Exercicie „Ježíš uzdravuje z okultismu“	P. Josef Michalčík, CSsR	1860 Kč
14. 11. -17. 11.	Exercicie pro zdravotníky a ty, kteří pečují o druhé	Mons. Aleš Opatrný	1470 Kč
17. 11. -23. 11.	Exercicie pro kněze „V síle Ducha svatého“	Mons. Aleš Opatrný	2840 Kč

Začátek exercicií je první uvedený den v 17.30 hodin večer v refektáři kláštera. Datum i čas konce exercicií je uveden u konkrétních kurzů. Přihlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram - Svatá Hora, Exercicií dům, 261 01 Příbram II/591 nebo e-mailem na adrese ex.dum@svata-hora.cz případně vyplněním formuláře na <http://www.svata-hora.cz>. Informace: +420 731 619 800.

Významné akce a poutě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

- 21. 7. **Nejsvětějšího Vykupitele**, titulární slavnost kongregace redemptoristů.
- 22. 7. **Sv. Máří Magdaleny**, mše sv. v 9.00 a v 17.00 v krápníkové kapli sv. Máří Magdaleny.
- 26. 7. **Sv. Jáchyma a Anny, rodičů P. Marie**, mše sv. v 9.00 a v 17.00 u venkovního oltáře sv. Jáchyma a Anny.
 - 1. 8. **Sv. Alfonse Maria de Liguori, CSsR**, zakladatele redemptoristů. Při mši sv. v 17.00 obnovují svatohorští redemptoristé řeholní sliby.
 - 2. 8. **Pouť bez bariér**, pouť nemocných a zdravotně postižených. Mše sv. v 10.00 s udělováním svátostí pomazání nemocných.
- 15. 8. **Nanebevzetí Panny Marie**, titulární slavnost svatohorské baziliky. Při mši sv. v 17.00 **řeholní sliby novic**.
- 17. 8. **Poutní slavnost - vigílie**, po mši sv. v 19.30 následuje světelný průvod. Ostatní mše sv. v 7.00, 9.00 a 17.00.
- 18. 8. **Poutní slavnost**, hlavní mše sv. v 9.00. Hudba při mši sv. : S. Jelínek - Mešní proprium. Ostatní bohoslužby jako v neděli.
- 27. 8. **346. výročí posvěcení baziliky**
 - 7. 9. **Pouť svatohorských ministrantů**, pouť bývalých svatohorských vokalistů, trubačů a ministrantů v 9.00. Ostatní mše sv. v 7.00 a 17.00.
- 14. 9. **Příbramská svatohorská šalmaj, Běh hasičů**, historická slavnost na svatohorském náměstí od 10.00 do 23.00. Současné Běh hasičů do svatohorských schodů.
- 26. 9. **Bl. Kaspara Stangassingera, CSsR**, vychovatel mládeže, působil v Německu, zemřel v 28 letech.
- 28. 9. **Sv. Václava, Den věží a rozhleden**. Výstup na věž zvonice se 4pohledem Pohádkového království.
- 29. 9. **26. neděle v mezidobí**, mše sv. v 9.00 a 11.00 s gregoriánským chorálem (Schola Cantorum Pilsensis).
- 5. 10. **Bl. Františka Xaverského Seelose, CSsR**, původem Němec, působil v USA mezi německy hovořícími katolíky, zemřel v 48 letech nakažen žlutou zimnicí.
- 14. 10. Mše sv. v 17.00 k uctění památky **P. Karla Břízy**, CSsR. Hudba: Skladby K. Břízy.
- 16. 10. **Sv. Gerarda Majjely, CSsR**, řeholní bratr, známý divotvůrce, je patronem matek v pozeňaném stavu a při problémech v těhotenství.
- 18. 10. **Břízovské slavnosti**, festival duchovní hudby. Podrobněji na brizovskeslavnosti.cz.
- 19. 10. **Břízovské slavnosti a Festival pěveckých sborů**, festival duchovní hudby. Současné XVI. festival pěveckých sborů Příbram.
- 2. 11. **Všech věrných zemřelých**, po odpolední mši sv. následuje dušičková pobožnost. Hudba při mši sv. v 17.00: Karel Bříza ad. - Pohřební rezponzoria.
- 6. 11. **Bl. španělských mučedníků, CSsR**
 - 9. 11. **Výročí posvěcení lateránské baziliky a Výroční den založení Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele**. Redemptoristé působí na Svaté Hoře od roku 1861.
- 21. 11. Slavnostní **svatocecilské nešpory** v 18.00 předvečer památky patronky církevních hudebníků.
- 24. 11. **Ježíše Krista Krále**, od 12.00 do 15.00 adorace Nejsvětější Svátosti.

Otevírací doba a pořad bohoslužeb na Svaté Hoře**Neděle** Areál otevřen 6.30–17.00Mše svatě v 7.30, 9.00, 11.00 a 15. 30. Po každé mši je požehnání milostnou soškou a její uctívání
Po odpolední mši svatě jsou zpívané nešpory. Před mší svatou v 7.30 Anděl Páně a vystavení milostné sošky**Pondělí - sobota** Areál otevřen 6.30–18.00

Mše svatě v 7.00, 9.00 a 17.00 (v sobotu s nedělní platností)

Před mší svatou v 7.00 Anděl Páně a vystavení milostné sošky

Požehnání milostnou soškou a uctívání po mši svatě v 7.00, 9.00 a 17.00

Ve čtvrtek Po odpolední mši svatě půlhodinová adorace**V pátek** Mše svatá v 7.00 obětována za dobrodince Svaté Hory a živé i zemřelé členy Matice Svatohorské**V sobotu** Po mši svatě v 9.00 mariánská pobožnost s přednesením proseb. Můžete je zasílat poštou, e-mailem prosba@svata-hora.cz, formulářem na www.svata-hora.cz, nebo je předat osobně v sakristii**V postní době** V pátek od 16.30 a v neděli od 15.00 křížová cesta**V květnu** Denně kromě čtvrtku a neděle po odpolední mši svatě májová pobožnost s katechezí**Svatost smíření** Příležitost ke zpovědi je půl hodiny přede mší svatou, na požádání kdykoli

Zpovědní služba v bazilice po–so půl hodiny před každou mší svatou

Dále 10.00–11.00 a 16.00–17.00. V neděli před každou mší svatou

Schody Svatohorské schody otevřeny 8.00–17.00 (v zimě jen do 15.30)**Úřední hodiny farního úřadu**

Pondělí až čtvrtek: 10.00–11.30; 13.30–16.00

Tel.: 318 429 930.

V případě potřeby kněze tel: 731 619 668**Svatohorské poutní muzeum, průvodcovská služba a prodejna****Odpovědná osoba:** Martina Jechortová.**Kontakt:** +420 731 619 800, +420 318 429 943, e-mail: prohlidka@svata-hora.cz**Otevírací doba:** neděle: 9.00–17.00 • pondělí–sobota: I.–IV. + X.–XII. 9–16 hod. • V.–IX.: 9.00–17.00**Prohlídka areálu** s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V. - IX. denně v otevíracích hodinách prodejny, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírací dobou.

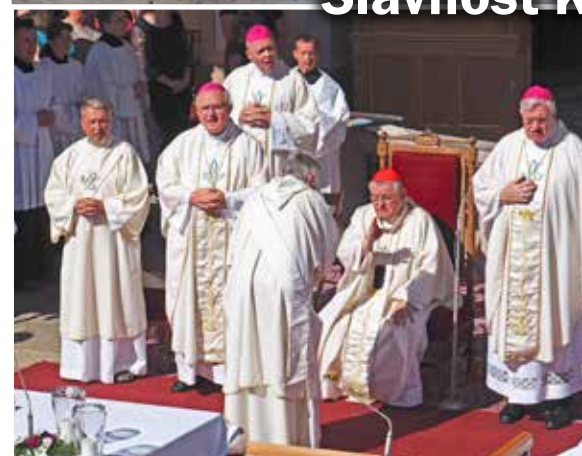
Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, je vhodné v dostatečném předstihu objednat písemně nebo e-mailem.

Prohlídka areálu s koncertem. Po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka s průvodcem, po které následuje půlhodinový koncert na nové velké varhany v bazilice.**Prohlídka nové expozice muzea.** Každý den v otevírací době prodejny.**Prohlídka nově zrekonstruovaných sklepních prostor a zvonice, nově prohlídka horní chodby rezidence.** Prohlídky jsou možné ve vybraných termínech/po domluvě. V zimním období je třeba je předem domluvit, min. počet osob je 5. Jako alternativu pro jednotlivce nabízíme prohlídku s vypůjčeným textem. Informace v prodejně v ambitu.**Možnost ubytování v exercičním domě nebo v domečku.**

Nové aktivity na Svaté Hoře Vám nabízíme díky projektu, který je spolufinancován Evropskou unií v rámci IOP Projekt CZ.1.06/5. 1.00/24.09583 „Příbram - Svatá Hora - vzorová obnova poutního areálu“

EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
ŠANCE PRO VÁŠ ROZVOJMINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR**SVATÁ HORA** Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, o. s., Svatá Hora 591, 261 01 Příbram II, tel: 604 594 925,
e-mail: casopis@svata-hora.cz, internet: <http://www.svata-hora.cz>, PDA: <http://www.svata-hora.cz/pda>.Od roku 2017 vychází 4x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu - dobrovolný dar
(náklady na 1 výtisk činí 15 Kč + poštovné). Řídí redakční rada.

Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima, spol. s r. o. Expedici zajišťuje PostServis.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s., č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebírání pište na adresu redakce.**Slavnost Korunovace**

Poděkování dárcům 1. 12. 2018

*P. David Horáček, CSsR,
před dárci zaplněnou
bazilikou*

Vozičtí na pouti

Závěrečné pohoštění

